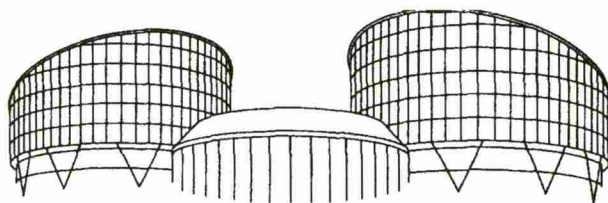

KF 78/14-17/1

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPEENNE DES DROITS DE L'HOMME

PETI ODDELEK

ZADEVA VUKADINOVIČ proti SLOVENIJI
(pritožba št. 44100/09)

SODBA

STRASBOURG
18. april 2013

Ta sodba bo postala dokončna v okoliščinah, navedenih v drugem odstavku 44. člena konvencije. Mogoči so uredniški popravki.

V zadevi Vukadinovič proti Sloveniji

Evropsko sodišče za človekove pravice (peti oddelek) na seji senata v sestavi:

Mark Villiger,	SODBA VUKADINOVIČ proti SLOVENIJI	<i>predsednik</i> Nußberger, Zupančič,	I
Angelika			
Boštjan M.			
Ganna Yudkivska,			
André Potocki,			
Paul Lemmens,			
Aleš Pejchal, <i>sodniki,</i>			

in Claudia Westerdiek, *sodna tajnica,*

po razpravi, zaprti za javnost, ki je bila 19. marca 2013,
izreka to sodbo, sprejeto navedenega dne:

POSTOPEK

1. Zadeva se je začela s pritožbo (št. 44100/09) proti Republiki Sloveniji, ki jo je na podlagi 34. člena Konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin (v nadaljnjem besedilu: konvencija) pri Sodišču 11. avgusta 2009 vložila slovenska državljanka Gorka Vukadinovič (v nadaljnjem besedilu: pritožnica).

2. Slovensko vlado (v nadaljnjem besedilu: vlada) je zastopal njen zastopnik.

3. Vlada je bila o pritožbi obveščena 18. oktobra 2011.

DEJSTVA

I. OKOLIŠČINE ZADEVE

4. Pritožnica je bila rojena leta 1955 in živi v Ljubljani.

1. Prvi sklop postopkov

5. Pritožnica je 6. avgusta 1998 pred Delovnim in socialnim sodiščem v Ljubljani sprožila delovni spor zaradi razveljavitve sklepov z dne 9. junija 1998 in 23. julija 1998, s katerima ji je prenehala pogodba zaradi neupravičene odsotnosti z dela.

6. 16. februarja 2000 je sodišče prve stopnje izdalo sodbo, s katero je zavrnilo pritožničin zahtevek. Pritožnica se je pritožila.

7. 20. junija 2003 je Višje delovno in socialno sodišče ugodilo pritožbi in zadevo vrnilo v ponovno odločanje. Pritožbeno sodišče je ugotovilo, da dejstva niso bila pravilno ugotovljena in da je bila zato uporaba prava vprašljiva.

8. Prvostopenjsko sodišče je 29. januarja 2004 zavrnilo tožbeni zahtevek pritožnice. Pritožnica se je pritožila.

9. Pritožba je bila 26. maja 2006 zavrnjena. Pritožnica je vložila revizijo.

10. Vrhovno sodišče je 11. marca 2008 zavrnilo revizijo. Pritožnica je vložila ustavno pritožbo.

11. Ustavno sodišče je 11. novembra 2008 zavrnilo ustavno pritožbo.

2. Drugi sklop postopkov

12. Pritožnica je 5. aprila 1995 pred Delovnim in socialnim sodiščem v Ljubljani začela postopek za plačilo prispevkov.

13. Sodišče prve stopnje je 9. junija 2003 izdalo sodbo, s katero je delno ugodilo pritožničinemu zahtevku. Vložena je bila pritožba.

14. Višje delovno in socialno sodišče v Ljubljani je 2. septembra 2004 zadevo vrnilo v ponovno odločanje.

15. Sodišče prve stopnje je 12. aprila 2006 izdalo sodbo. Vložena je bila pritožba.

16. 14. februarja 2007 je bila pritožba zavrnjena, 15. decembra 2008 pa je bila zavrnjena revizija. Pritožnica je vložila ustavno pritožbo.

17. Ustavno sodišče je 17. novembra 2009 zavrglo ustavno pritožbo kot prepozno vloženo.

II. UPOŠTEVNA DOMAČA ZAKONODAJA

18. Za upošteveno domačo zakonodajo glej sodbo *Tomažič proti Sloveniji* (št. 38350/02, 13. december 2007).

PRAVO

I. ZATRJEVANA KRŠITEV PRVEGA ODSTAVKA 6. ČLENA KONVENCIJE

19. Pritožnica se je pritožila, da trajanje postopka ni bilo v skladu z zahtevo po "razumnem roku" iz prvega odstavka 6. člena konvencije, ki se glasi:

"Vsakdo ima pravico, da o njegovih civilnih pravicah in obveznostih ... v razumnem roku odloča ... sodišče."

20. Smiselno se je pritožnica tudi pritožila, da so bila razpoložljiva pravna sredstva pri predolgotrajnih postopkih v Sloveniji neučinkovita. 13. člen konvencije se glasi:

"Vsakdo, čigar pravice in svoboščine, zajamčene s to konvencijo, so kršene, ima pravico do učinkovitih pravnih sredstev pred domačimi oblastmi, in to tudi če je kršitev storila uradna oseba pri opravljanju uradne dolžnosti."

A. Sprejemljivost

21. Glede prvega sklopa postopkov je vlada pritožnici dala predlog za poravnavo v skladu s 25. členom zakona iz leta 2006 v obliki pisne izjave skladno s 15. členom omenjenega zakona, s katero je priznala kršitev pravice do sojenja v razumnem roku, vendar ni ponudila nobene denarne odškodnine. Pritožnica ponudbe ni sprejela.

22. Sodišče ugotavlja, da prehodna določba zakona iz leta 2006, tj. 25. člen, določa postopek, ki ga je treba upoštevati v zvezi s pritožbami, pri katerih je kršitev zahteve po "razumnem roku" že prenehala in ki so bile pri Sodišču vložene pred 1. januarjem 2007. Ne glede na dejstvo, da je bil predlog za poravnavo oblikovan na podlagi 25. člena, pa ta določba ne velja za zadevo pritožnice, ker se je postopek, v katerem je bila pritožnica stranka v postopku, nadaljeval pred Vrhovnim sodiščem po tem, ko je bila uveljavljena nova zakonodaja.

23. Glede uporabe drugih določb zakona iz leta 2006, predvsem 19. člena, pa Sodišče ugotavlja, da je bil postopek v tej zadevi pravnomočno končan pred uveljavitvijo zakona iz leta 2006 in se je nato nadaljeval pred Vrhovnim sodiščem. Glede na to, da je takrat veljal zakon iz leta 2006 (glej, nasprotno, *Žurej proti Sloveniji*, (dec.), št. 24342/04, 17. odstavek, 18. oktober 2007), pritožnica ni imela možnosti zahtevati odškodnine za zamude, ki so nastale v postopku (glej smiselno *Tomažič proti Sloveniji*, št. 38350/02, 41.–45. odstavek, 13. december 2007, in *Lesjak proti Sloveniji* (št. 33946/03, 54.–55. odstavek, 21. julij 2009).

24. Sodišče nadalje ugotavlja, da del pritožbe, ki se nanaša na prvi sklop postopkov, ni očitno neutemeljen v smislu točke a tretjega odstavka 35. člena konvencije. Niti ni nesprejemljiva iz katerih koli drugih razlogov (glej *Korelc proti Sloveniji*, št. 28456/03, 59.–63. odstavek, 12. maj 2009). Torej jo je treba razglasiti za sprejemljivo.

25. Glede drugega sklopa postopkov Sodišče ugotavlja, da je pritožnica 23. aprila 2010 vložila pritožbeni obrazec, ki je bil vključen v spis zadeve št. 44100/09.

Sodišče ugotavlja, da je bila ustavna pritožba, ki jo je pritožnica vložila v glavnem postopku, zavrnjena kot prepozno vložena. Končna odločba, ki jo je treba upoštevati za namene pritožnične pritožbe zaradi neprimerne trajanja postopka, je zato odločba Vrhovnega sodišča z dne 15. decembra 2008. Ker je bila pritožba pred Sodiščem vložena 23. aprila 2010, Sodišče ugotavlja, da je bila pritožba zaradi trajanja postopka, ki se nanaša na drugi sklop postopkov, vložena prepozno in jo je zato treba zavrniti v skladu s prvim in četrtem odstavkom 35. člena konvencije.

B. Utemeljenost

26. Obdobje, ki ga je treba upoštevati, se je začelo 6. avgusta 1998, ko je pritožnica začela postopek pred Delovnim in socialnim sodiščem v Ljubljani, in končalo 11. novembra 2008, ko je bila izdana odločba Ustavnega sodišča. Torej je na štirih stopnjah sojenja trajalo deset let in pet mesecev.

27. Sodišče ponovno poudarja, da je treba razumno trajanje postopka presojati glede na okoliščine zadeve in s sklicevanjem na naslednja merila: zapletenost zadeve, ravnanje pritožnika in ustreznih organov ter pomen zadeve za pritožnika v sporu (glej med številnimi drugimi zadevami *Frydlender proti Franciji* [VS], št. 30979/96, 43. odstavek, ESČP 2000-VII).

28. Ob upoštevanju okoliščin zadeve in svoje sodne prakse (glej *Bedi proti Sloveniji*, 24901/02, 18.–20. odstavek, 13. april 2006; in *Žnidar proti Sloveniji*, 76434/01, 21.–23. odstavek, 9. marec 2006) Sodišče meni, da so postopki v zvezi z obravnavano zadevo trajali predolgo in zahteva po "razumnem roku" ni bila izpolnjena.

Torej je bil kršen prvi odstavek 6. člena.

II. ZATRJEVANA KRŠITEV 13. ČLENA KONVENCIJE

29. Sodišče ponovno poudarja, da 13. člen zagotavlja učinkovito pravno sredstvo pred domačimi oblastmi za domnevno kršitev zahteve po prvem odstavku 6. člena, po katerem mora biti zadeva obravnava v razumnem roku (glej *Kudła proti Poljski* [VS], št. 30210/96, 156. odstavek, ESČP 2000–XI).

30. V tej zadevi Sodišča ni prepričalo, da bi pritožnica lahko imela dostop do odškodninskega zahtevka, in Sodišče ugotavlja, da so pravna sredstva zakona iz leta 2006 neučinkovita (glej 22.–23. odstavek zgoraj). Sodišče ne vidi razloga, da bi glede pravnih sredstev, ki so bila na voljo pred izvajanjem zakona iz leta 2006, odločilo drugače kakor v prejšnjih zadevah, v katerih je ta pravna sredstva spoznalo za neučinkovita (glej *Lukenda proti Sloveniji*, št. 23032/02, 6. oktober 2005).

31. Sodišče torej meni, da je bil pri obravnavani zadevi kršen 13. člen, saj v domači zakonodaji ni bilo pravnega sredstva, s katerim bi lahko pritožnica pridobila odločitev sodišča, ki bi obravnavala njeno pravico do odločanja o zadevi v razumnem roku, kot je določeno v prvem odstavku 6. člena.

III. DRUGE ZATRJEVANE KRŠITVE KONVENCIJE

32. Pritožnica se je glede prvega sklopa postopkov na podlagi 6. člena konvencije in 1. člena protokola št. 12 nazadnje pritožila, da so bili postopki nepošteni in da so jo domača sodišča zaradi njene etnične pripadnosti diskriminirala in poniževala.

33. Po preučitvi navedenih očitkov Sodišče glede na vse razpoložljivo gradivo, in kolikor so očitane zadeve v njegovi pristojnosti, ugotavlja, da ti ne kažejo, da bi bili kršeni členi, na katere se je sklicevala pritožnica. To pomeni, da so druge pritožbe, ki se nanašajo na prvi sklop postopkov, očitno neutemeljene in jih je treba zavrniti skladno s točko a tretjega odstavka in četrtem odstavkom 35. člena konvencije.

34. Glede drugega sklopa postopkov se je pritožnica na podlagi 14. in 18. člena konvencije pritožila, da so jo domači organi diskriminirali.

35. Sodišče ugotavlja, da je bila ustavna pritožba vložena prepozno in da je zato treba te pritožbe v skladu s prvim in četrtem odstavkom 35. člena konvencije zavrniti, ker niso bila izčrpana notranja pravna sredstva.

IV. UPORABA 41. ČLENA KONVENCIJE

36. 41. člen konvencije določa:

"Če Sodišče ugotovi, da je prišlo do kršitve konvencije ali njenih protokolov, in če notranje pravo visoke pogodbenice dovoljuje le delno zadoščenje, Sodišče oškodovani stranki, če je potrebno, nakloni pravično zadoščenje."

37. Pritožnica ni predložila zahtevka za pravično zadoščenje. Sodišče zato meni, da ni razloga, da bi ji dodelilo kakršen koli znesek.

IZ TEH RAZLOGOV SODIŠČE

1. z večino glasov *razglaša*, da je pritožba glede predolgega trajanja prvega sklopa postopkov in pomanjkanja učinkovitega pravnega sredstva sprejemljiva;

2. z večino glasov *razglaša*, da je pritožba glede predolgega trajanja drugega sklopa postopkov in pomanjkanja učinkovitega pravnega sredstva nesprejemljiva;

3. soglasno *razglaša*, da je preostali del pritožbe nesprejemljiv;

4. *razsoja* s šestimi glasovi proti enemu, da sta bila kršena prvi odstavek 6. člena in 13. člen konvencije;

Sestavljeno v angleškem jeziku in 18. aprila 2013 poslano v skladu z drugim in tretjim odstavkom 77. člena Poslovnika Sodišča.

Claudia Westerdiek
sodna tajnica

Mark Villigel
predsednik

Skladno z drugim odstavkom 45. člena konvencije in drugim odstavkom 74. člena Poslovnika Sodišča je tej sodbi priloženo ločeno mnenje sodnika Pejchala.

M.V.
C.W.

LOČENO ODKLONILNO MNENJE SODNIKA PEJCHALA

Ne strinjam se z večinsko ugotovitvijo kršitve pritožnične pravice do sojenja v "razumnem roku" iz razlogov, ki sem jih navedel že v svojem ločenem mnenju v zadevi Podbelšek Bračič proti Sloveniji, št. 42224/04.